

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1449/2021
13.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Весне Субић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владан Петровић, адвокат из ..., против туженог Јавног комуналног предузећа „Комуналне услуге“ Алексинац, ради поништаја дела уговора о раду и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 816/2020 од 20.10.2020. године, у седници одржаној 13.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 816/2020 од 20.10.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 816/2020 од 20.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу П1 312/18 од 11.12.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се поништи као незаконит члан 11. Уговора о раду бр. .. од 11.05.2011. године закључен између туженог и тужиоца. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу на име разлике између пуне и исплаћене зараде, за период од септембра 2015. године закључно са августом 2018. године, исплати појединачне месечне износе, са законском затезном каматом почев од доспелости до исплате, ближе наведене као у том ставу изреке. Ставом трећим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 816/2020 од 20.10.2020. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и првостепена пресуда је потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побити ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је поништај као незаконитог члана 11. уговора о раду бр. .. од 11.05.2011. године и по том основу исплате разлике између захтеване веће и исплаћене зараде, а правноснажном одлуком одлучено је одбијањем тужбеног захтева. Примена материјалног права везана је за конкретну чињеничну подлогу, па нема услова да се о ревизији одлучује ради разматрања правних питања од општег интереса, у интересу равноправности грађана или новог тумачења права. Тужилац у ревизији није пружио доказ о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији и супротном правноснажном пресуђењу судова, па није испуњен ни законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе, док утврђено чињенично стање, које се наводима ревизије оспорава, не представља разлог за изјављивање посебне ревизије.

Имајући у виду наведено, у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужбу ради поништаја као незаконитог члана 11. уговора о раду бр. .. од 11.05.2011. године и по том основу исплате разлике између тражене и исплаћене зараде, тужилац је поднео 21.09.2018. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 73.447,72 динара.

У конкретном случају, не ради се о парници из радног односа у смислу члана 441. ЗПП (када је ревизија увек дозвољена), јер предмет тражене заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, већ поништај, као незаконитог члана 11. уговора о раду бр. .. од 11.05.2011. године и по том основу исплата разлике између тражене веће и исплаћене зараде тужиоцу, па како вредност предмета спора побијаног дела од 73.447,72 динара, не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**